

Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

► **B**

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 97/7/EÜ,

20. mai 1997,

tarbijate kaitse kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral

(EÜT L 144 , 4.6.1997, lk 19)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
► <u>M1</u>	Euroopa Parlamendi Ja Nõukogu direktiiv 2002/65/EÜ, 23. september 2002,	L 271	16	9.10.2002
► <u>M2</u>	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/29/EÜ, 11. mai 2005,	L 149	22	11.6.2005

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 97/7/EÜ,

20. mai 1997,

tarbijate kaitse kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 100a,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

toimides asutamislepingu artiklis 189b sätestatud korras ⁽³⁾ vastavalt lepituskomitees 27. novembril 1996 heakskiidetud ühistekstile

ning arvestades, et:

- (1) seoses siseturu eesmärkide saavutamisega tuleb võtta meetmed kõnealuse turu järkjärguliseks tugevdamiseks;
- (2) kauba ja teenuste vaba liikumine mõjutab peale ärisektori ka üksikisikuid; see tähendab, et tarbijatel peaks olema juurdepääs teise liikmesriigi kaubale ja teenustele samadel tingimustel, nagu on kõnesoleva riigi elanikkonnal;
- (3) tarbijate jaoks võiks olla siseturule ülemineku üks peamistest käegakatsutavatest tulemustest piiriülene kaugmüük, nagu on muu hulgas nimetatud nõukogule esitatud komisjoni teatistes pealkirjaga "Turustamise ühtse siseturu poole"; siseturu tõrgeteta toimimiseks on oluline, et tarbijatel oleksid ärisuhted väljaspool oma riiki asuva ettevõttega, isegi kui sellel on tütarettevõtte tarbija elukohariigis;
- (4) uute tehnoloogiate kasutuselevõtmine annab tarbijatele rohkem võimalusi saada teavet pakkumiste kohta kõikjal ühenduses ning esitada tellimusi; mõned liikmesriigid on juba võtnud erinevaid või lahknevaid tarbijakaitsemeetmeid seoses kaugmüügiga ja see on kahjustanud ettevõtetevahelist konkurentsi siseturul; seetõttu on käesolevas valdkonnas vaja kehtestada minimaalsed ühiseeskirjad ühenduse tasandil;
- (5) nõukogu 14. aprilli 1975. aasta resolutsiooni (Euroopa Majandusühenduse tarbijate kaitse ja teavitamise poliitika esialgse programmi kohta) ⁽⁴⁾ lisa lõigetes 18 ja 19 rõhutatakse vajadust kaitsta kauba ja teenuste ostjaid tellimata kauba eest maksmise ja agressiivsete müügiviiside eest;
- (6) nõukogu 23. juuni 1986. aasta resolutsiooniga ⁽⁵⁾ heakskiidetud nõukogule esitatud komisjoni teatise "Tarbijakaitse uus suund" lõikes 33 väidetakse, et komisjon esitab ettepanekud seoses uute infotehnoloogiate kasutamisega, mis võimaldavad tarbijatel esitada tarnijatele tellimusi oma kodust;
- (7) nõukogu 9. novembri 1989. aasta resolutsioonis tarbijakaitsepoliitika uuendamise tulevaste prioriteetide kohta ⁽⁶⁾ kutsutakse komisjoni üles määrama eelisvaldkondadeks kõnealuse resolutsiooni lisas nimetatud valdkonnad; kõnealuses lisas nimetatakse kaugostu hõlmavaid uusi tehnoloogiaid; vastuseks kõnealusele resolutsioonile võttis komisjon vastu Euroopa Majandusühenduse kolmeastase tarbijakaitse tegevuskava (1990-1992); kõnealuses kavas nähakse ette direktiivi vastuvõtmine;

⁽¹⁾ EÜT C 156, 23.6.1992, lk 14 ja EÜT C 308, 15.11.1993, lk 18.

⁽²⁾ EÜT C 19, 25.1.1993, lk 111.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 26. mai 1993. aasta arvamus (EÜT C 176, 28.6.1993, lk 95), nõukogu 29. juuni 1995. aasta ühine seisukoht (EÜT C 288, 30.10.1995, lk 1) ja Euroopa Parlamendi 13. detsembri 1995. aasta otsus (EÜT C 17, 22.1.1996, lk 51). Euroopa Parlamendi 16. jaanuari 1997. aasta otsus ja nõukogu 20. jaanuari 1997. aasta otsus.

⁽⁴⁾ EÜT C 92, 25.4.1975, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT C 167, 5.7.1986, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT C 294, 22.11.1989, lk 1.

▼B

- (8) sidevahendi abil sõlmitud lepingutes kasutatavate keelte kindlaks-määramine on liikmesriikide ülesanne;
- (9) sidevahendi abil sõlmitud lepingud hõlmavad ühe või mitme sidevahendi kasutamist; eri sidevahendeid kasutatakse sellise kaugmüügi või -teenuste osutamise skeemi osana, milles tarnija ja tarbija ei pea üheaegselt kohal viibima; kõnealuste sidevahendite pidev areng ei võimalda koostada nendest täielikku loetelu, kuid nõuab selliste põhimõtete kindlaksmääramist, mis kehtivad ka nende vahendite suhtes, mida veel laialdaselt ei kasutata;
- (10) üks ja sama tehing, mis koosneb järjestikustest toimingutest või aja jooksul eraldi tehtavatest toimingutest, võib liikmesriikide õigusaktidest olenevalt olla õiguslikult erinevalt määratletud; käesoleva direktiivi sätteid ei saa liikmesriikide õigusaktide kohaselt eri viisil kohaldada, välja arvatud artiklist 14 lähtumisel; seetõttu on põhjust arvata, et käesoleva direktiivi sätetest on kinni peetud vähemalt esimese toimingu puhul, mis kuulub järjestikuste toimingute jadasse, või esimese toimingu puhul aja jooksul eraldi tehtavate toimingute jadast, kui neid saab pidada tervikuks, olene-mata sellest, kas toimingu või toimingute jada suhtes kehtib üks leping või mitu järjestikust lepingut;
- (11) sidevahendite kasutamine ei tohi kaasa tuua tarbijale antava teabe vähendamist; teave, mis tuleb tarbijale saata, peaks seetõttu olema kindlaks määratud kasutatavatest sidevahenditest olenemata; antav teave peab samuti vastama ühenduse muudele asjakohastele eeskirjadele, eelkõige nendele, mis on sätestatud nõukogu 10. septembri 1984. aasta direktiiviga 84/450/EMÜ ja käsitleb eksitava reklaamiga seotud liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamist; (*) kui tehakse erandeid teabe andmise kohustuses, peab tarbija oma äranägemisel nõudma teatavaid alusandmeid, nagu tarnija isikusamasus, kauba või teenuste põhiomadused ja hind;
- (12) telefonikõne korral peab tarbija saama vestluse alguses piisavalt teavet, et otsustada, kas jätkata või mitte;
- (13) teatavate elektrooniliste kataloogide abil levitatav teave on tihti laadilt ajutine, kuivõrd seda ei võeta vastu püsikandjal; seetõttu peab tarbija saama piisavalt vara kirjaliku teatise lepingu nõuete-kohaseks toimimiseks vajaliku teabega;
- (14) tarbija ei saa tegelikult toodet näha ega osutatava teenuse laadiga tutvuda enne lepingu sõlmimist; tuleks sätestada lepingust tagane-mise õigus, kui käesoleva direktiiviga ei ole ette nähtud teisiti; et kõnealune õigus ei oleks pelgalt vormiline, peavad tarbija võimalikud kantavad kulutused taganemisõiguse kasutamise korral piir-duma kauba tagastamisega seotud otseste kulutustega; taganemi-sõigus ei piira tarbija siseriiklikest õigusaktidest tulenevaid õigusi, eelkõige selliste toodete või teenuste saamisel, mis on ebakvali-teetsed või ei vasta kõnealuse toodete või teenuste pakkumises esitatud kirjeldusele; liikmesriikide ülesandeks on kindlaks määrata taganemisõiguse kasutamisest tulenevad muud tingi-mused ja kokkulepped;
- (15) tuleb ette näha ka lepingu täitmise tähtaeg, kui see ei ole tellimise ajal kindlaks määratud;
- (16) ei saa lubada müügiedendusviise, mille puhul tarbijale saadetakse tasu eest toode või osutatakse teenus, mida ta ei ole tellinud või mille kohta ta ei ole selgesõnalist nõusolekut andnud, kui ei ole tegemist asendustoote või -teenusega;
- (17) kohaldatakse 4. novembril 1950. aastal allkirjutatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklitega 8 ja 10 sätestatud põhimõtteid; tuleks tunnustada tarbija õigust eraelu puutumatusele, eelkõige kaitset teatavate eriti pealetükkivate sidevahendite eest; seetõttu tuleks sätestada konkreetsed piirangud selliste vahendite kasutamisel; liikmesriigid peavad võtma asjako-

(*) EÜT L 250, 19.9.1984, lk 17.

▼B

hased meetmed, et tõhusalt kaitsta selliste kontaktide eest neid tarbijaid, kes ei soovi, et nendega võetaks ühendust teatavate sidevahendite kaudu, ilma et see piiraks konkreetsete kaitsemeetmete rakendamist, mis on tarbijale kättesaadavad ühenduse õiguse alusel seoses isikuandmete ja eraelu puutumatuse kaitsega;

- (18) on tähtis, et käesolevas direktiivis sisalduvaid siduvaid miinimumeeskirju täiendatakse vajaduse korral asjaomaste ettevõtjate vaheliste vabatahtlike kokkulepetega vastavalt komisjoni 7. aprilli 1992. aasta soovitusel 92/295/EMÜ tarbijakaitsealaste tegevusjuhiste kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute puhul; ⁽¹⁾
- (19) tarbija parima kaitstuse huvides on tähtis, et tarbijaid teavitataks piisavalt käesoleva direktiivi sätetest ja tegevusjuhistest, mis võivad käesolevas valdkonnas olemas olla;
- (20) käesoleva direktiivi täitmata jätmine võib kahjustada mitte ainult tarbijaid, vaid ka konkurente; seetõttu võib vastu võtta sätteid, mis võimaldavad avalikel asutustel või nende esindajatel või tarbijaorganisatsioonidel, kellel on siseriiklike õigusaktide alusel õigustatud huvi tarbijat kaitsta, või kutseorganisatsioonidel, kellel on õigustatud huvi alustada menetlust, jälgida direktiivi kohaldamist;
- (21) tarbijakaitset silmas pidades on tähtis käsitleda piiriüleste kaebuste küsimust niipea, kui see on võimalik; komisjon avaldas 14. veebruaril 1996 tegevuskava tarbijate kohtumenetluse lihtsustamiseks ja tarbijavaidluste lahendamiseks siseturul; see tegevuskava sisaldab konkreetseid algatusi kohtuvälise menetluse soodustamiseks; kõnealuse menetluse usaldusväärsuse tagamiseks pakutakse välja objektiivsed kriteeriumid (II lisa) ning nähakse ette kaebuse standardvormide kasutamine (III lisa);
- (22) uute tehnoloogiate kasutamise korral ei kontrolli tarbija kasutatavaid sidevahendeid; seetõttu on vaja sätestada, et tõendamiskohustus on tarnijal;
- (23) teatavatel juhtudel esineb oht, et tarbija võib jääda ilma käesoleva direktiiviga sätestatud kaitsest, kui lepingu suhtes rakendatakse kolmanda riigi õigusakte; seetõttu peaks käesolev direktiiv sisaldama sätteid, mille eesmärk on kõnealune oht kõrvaldada;
- (24) liikmesriik võib üldistes huvides keelata oma territooriumil teatava kauba ja teatavate teenuste turustamise sidevahendi abil sõlmitud lepingute alusel; kõnealune keeld peab vastama ühenduse eeskirjadele; kõnealused keelud on näiteks seoses ravimitega juba sätestatud nõukogu 3. oktoobri 1989. aasta direktiiviga 89/552/EMÜ teleringhäälingutegevust käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta ⁽²⁾ ja nõukogu 31. märtsi 1992. aasta direktiiviga 92/28/EMÜ tervishoius kasutatavate ravimite reklaamimise kohta, ⁽³⁾

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Eesmärk

Käesoleva direktiivi eesmärk on ühtlustada liikmesriikide õigus- ja haldusnormid, mis käsitlevad tarbijate ja tarnijate vahel sidevahendi abil sõlmitud lepinguid.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

⁽¹⁾ EÜT L 156, 10.6.1992, lk 21.

⁽²⁾ EÜT L 298, 17.10.1989, lk 23.

⁽³⁾ EÜT L 113, 30.4.1992, lk 13.

▼B

- 1) *sidevahendi abil sõlmitud leping* — tarnija ja tarbija vahel sõlmitav kauba ja teenuste leping sellise kaugmüügi või -teenuste osutamise skeemi alusel, mida pakub tarnija, kasutades üksnes üht või mitut sidevahendit kuni lepingu sõlmimiseni, viimane kaasa arvatud;
- 2) *tarbija* — füüsiline isik, kes käesoleva direktiiviga hõlmataivate lepingute alusel toimib eesmärkidel, mis ei ole seotud tema majandus- ega kutsetegevusega;
- 3) *tarnija* — füüsiline või juriidiline isik, kes oma majandus- või kutsetegevuse raames tegutseb käesoleva direktiiviga hõlmataivate lepingute alusel;
- 4) *sidevahendid* — vahendid, mida võib kasutada sidevahendi abil lepingu sõlmimiseks tarnija ja tarbija vahel, ilma et nad peaksid üheaegselt füüsiliselt kohal viibima. Käesoleva direktiiviga hõlmataivate vahendite soovituslik loetelu on I lisas;
- 5) *sidevõrgu operaator* — füüsiline või avalik- või eraõiguslik juriidiline isik, kelle kutse- või majandustegevus on seotud ühe või mitme sidevahendi kättesaadavaks tegemisega tarnijatele.

*Artikkel 3***Erandid**

1. Käesolevat direktiivi ei kohaldata lepingute suhtes, mis on sõlmitud:

▼M1

- mis on seotud finantsteenusega, mille suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 2002. aasta direktiivi 2002/65/EÜ, milles käsitletakse tarbijale suunatud finantsteenuste kaugturstust ja millega muudetakse nõukogu direktiivi 90/619/EMÜ ning direktiive 97/7/EÜ ja 98/27/EÜ (¹),

▼B

- müügiautomaate või automatiseeritud äriruume kasutades,
 - telekommunikatsioonivõrgu operaatoriga taksofoni kasutades,
 - kinnisvara ehitamiseks ja müümiseks või mis on seotud muude kinnisvaraõigustega, välja arvatud rendiõigused,
 - enampakkumisel.
2. Artikleid 4, 5, 6 ja artikli 7 lõiget 1 ei kohaldata:
 - tarnelepingute suhtes, mille alusel kauba kohaletoojad toimetavad regulaarselt tarbijale koju, tema elu- või töökohta toiduaineid, jooke või muud igapäevaseks tarbimiseks mõeldud kaupa,
 - lepingute suhtes, mille alusel osutatakse majutus-, transpordi-, toitlustus- või vaba aja veetmise teenuseid, mille puhul tarnija võtab lepingu sõlmimisel kohustuse osutada kõnealuseid teenuseid kindlal kuupäeval või konkreetse aja jooksul; seoses vabaõhumeelelahutusüritustega võib tarnija erandina reserveerida õiguse artikli 7 lõiget 2 teatavate asjaolude korral mitte kohaldada.

*Artikkel 4***Elteave**

1. Tarbijale antakse piisavalt vara enne sidevahendi abil lepingu sõlmimist järgmine teave:
 - a) tarnija isikusamasus ning aadress, kui lepinguga on ette nähtud ettemaks;
 - b) kauba või teenuste põhiandmed;
 - c) kauba või teenuste hind koos kõigi maksudega;
 - d) kättetoimetamiskulud, vajaduse korral;
 - e) maksmise, kättetoimetamise või täitmise kord;

(¹) EÜT L 271, 9.10.2002, lk 16.

▼B

- f) taganemisõiguse olemasolu, välja arvatud artikli 6 lõikes 3 nimetatud juhtudel;
 - g) sidevahendi kasutamise maksumus, kui seda ei arvutata põhitariifi alusel;
 - h) aeg, mille jooksul pakkumine või hind kehtib;
 - i) vajaduse korral lepingu minimaalne kehtivusaeg lepingute puhul, mille alusel tarnitakse tooteid või osutatakse teenuseid pidevalt või korduvalt.
2. Lõikes 1 nimetatud teave, mille kaubanduslik eesmärk peab olema selgesti väljendatud, esitatakse selgelt ja arusaadavalt, kasutatud sidevahendile vastaval viisil, võttes eelkõige nõuetekohaselt arvesse äritehingute suhtes kehtivaid hea usu põhimõtteid ja põhimõtteid, mis reguleerivad nende isikute kaitset, kes ei saa liikmesriikide õiguse kohaselt oma nõusolekut anda, näiteks alaealised.
3. Telefonikõnede puhul tuleb tarnija isikusamasus ja telefonikõne kaubanduslik eesmärk selgesti esitada iga tarbijaga peetava vestluse alguses.

*Artikkel 5***Teavet kinnitav kiri**

1. Tarbija peab saama artikli 4 lõike 1 punktides a–f nimetatud teabe kohta kinnituse kas kirjalikult või mõne muu talle kättesaadava ja tema poolt kasutatava püsiva andmekandja kaudu aegsasti lepingu täitmise ajal ning hiljemalt tarnimise ajal, kui kaup ei ole mõeldud tarnimiseks kolmandatele isikutele, juhul kui tarbija ei ole enne lepingu sõlmimist juba saanud teavet kirjalikult või mõne muu talle kättesaadava ja tema poolt kasutatava püsiva andmekandja kaudu.

Igal juhul tuleb esitada järgmine teave:

- kirjalik teave taganemisõiguse kasutamise tingimuste ja korra kohta artikli 6 tähenduses, kaasa arvatud artikli 6 lõike 3 esimeses taandes nimetatud juhud,
 - tarnija tegevuskoha geograafiline aadress, millele tarbija võib saata kaebusi,
 - teave olemasolevate müügijärgsete teenuste ja garantiide kohta,
 - otsus lepingu lõpetamise kohta, kui lepingu kestus on määramata või pikem kui üks aasta.
2. Lõiget 1 ei kohaldata teenuste suhtes, mida osutatakse sidevahendeid kasutades, kui teenuseid osutatakse ainult ühel korral ja nende kohta esitab arve sidevõrgu operaator. Sellest hoolimata peab tarbijal olema siiski võimalus igal juhul saada tarnija tegevuskoha geograafiline aadress, millele ta võib saata kaebusi.

*Artikkel 6***Taganemisõigus**

1. Tarbijal on õigus vähemalt seitsme tööpäeva jooksul igast sidevahendi abil sõlmitud lepingust taganeda ilma sanktsioonide ja põhjendusteta. Ainus taganemisõiguse kasutamisega seotud maks, mida võib tarbijalt nõuda, on kauba tagastamise otsesed kulud.

Kõnealuse õiguse kasutusaeg algab:

- kauba puhul alates päevast, mil tarbija võttis kauba vastu, kui on täidetud artikliga 5 ettenähtud kohustused,
- teenuste puhul alates lepingu sõlmimise päevast või päevast, mil täideti artikliga 5 sätestatud kohustused, kui need täidetakse pärast lepingu sõlmimist, tingimusel, et kõnealune aeg ei ületa järgmises lõigus nimetatud kolmekuulist tähtaega.

Kui tarnija ei ole täitnud artikliga 5 ettenähtud kohustusi, on see tähtaeg kolm kuud. Tähtaeg algab:

- kauba puhul päevast, mil tarbija võttis kauba vastu,

▼B

— teenuste puhul lepingu sõlmimise päevast.

Kui artiklis 5 nimetatud teave esitatakse kõnealuse kolme kuu jooksul, algab esimeses lõigus nimetatud seitsme tööpäeva pikkune ajavahemik teabe esitamise hetkest.

2. Kui tarbija on kasutanud taganemisõigust käesoleva artikli alusel, on tarnija kohustatud tasuta tagastama tarbija makstud summad. Ainus taganemisõiguse kasutamisega seotud maks, mida võib tarbijalt nõuda, on kauba tagastamise otsesed kulud. Kõnealune tagasimakse tuleb teha võimalikult kiiresti, kuid igal juhul 30 päeva jooksul.

3. Kui lepinguosalisel ei ole kokku leppinud teisiti, ei saa tarbija kasutada lõikega 1 ettenähtud taganemisõigust lepingute suhtes, mis on seotud:

- teenuste osutamisega, kui teenust on hakatud osutama tarbija nõusolekul enne lõikes 1 nimetatud seitsme tööpäeva pikkuse tähtaja lõppu,
- kauba tarnimise või teenuste osutamisega, mille hind sõltub finants-turu kõikumisest, mida tarnija ei saa mõjutada,
- kauba tarnimisega, mis on valmistatud tarbija spetsiifiliste iseärasuste kohaselt või mis on selgesti isikuga seotud või mida kauba laadi tõttu ei saa tagasi saata või mis võib kiiresti rikneda või aeguda,
- audio- või videosalvestuste või arvutitarkvara tarnimisega, kui tarbija on pakendi avanud,
- ajalehtede, perioodiliste väljaannete ja ajakirjade tarnimisega,
- mängu- ja loteriiteenustega.

4. Liikmesriigid sätestavad oma õigusaktides, et:

- juhul kui tarnija krediteerib täielikult või osaliselt kauba või teenuste hinna, või
- juhul kui hind kaetakse täielikult või osaliselt laenuga, mille annab tarbijale kolmas isik kolmanda isiku ja tarnija vahelise kokkuleppe alusel,

tühistatakse krediitileping ilma igasuguse sanktsioonita, juhul kui tarbija kasutab oma lõikega 1 sätestatud õigust lepingust taganeda.

Liikmesriigid määravad kindlaks krediitilepingu tühistamise üksikasjalikud eeskirjad.

Artikkel 7

Lepingu täitmine

1. Kui lepinguosalisel ei ole kokku leppinud teisiti, peab tarnija täitma tellimuse kõige rohkem 30 päeva jooksul alates päevast, mis järgneb päevale, mil tarbija tarnijale tellimuse edastas.

2. Kui tarnija ei suuda täita lepingut põhjusel, et tellitud kaup või teenused ei ole kättesaadavad, tuleb tarbijale sellest teatada ja tagastada kõik tarbija makstud summad võimalikult kiiresti, kuid igal juhul 30 päeva jooksul.

3. Liikmesriigid võivad sätestada, et tarnija võib tarnida tarbijale samaväärse kvaliteedi ja hinnaga kaup või teenuseid, kui selline võimalus sätestati enne lepingu sõlmimist või lepinguga. Tarbijale teatakse sellest võimalusest selgesti ja arusaadavalt. Taganemisõiguse kasutamisest tulenevad kauba tagastamiskulud kannab kõnealusel juhul tarnija ning tarbijale tuleb sellest teatada. Sellistel juhtudel ei saa lugeda kauba müüki või teenuste osutamist tellimata asja saatmiseks või teenuse osutamiseks artikli 9 tähenduses.

Artikkel 8

Kaardimaksed

Liikmesriigid tagavad asjakohased meetmed, mis võimaldavad tarbijal:

▼B

- nõuda makse tühistamist, kui maksekaarti on käesoleva direktiiviga reguleeritavate sidevahendi abil sõlmitud lepingutega seoses kuritahtlikult kasutatud,
- maksekaardi kuritahtliku kasutamise korral lasta tasutud summa hüvitada või tagasi maksta.

▼M2*Artikkel 9***Inertsmüük**

Arvestades Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivis 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul, ⁽¹⁾ sätestatud inertsmüügi keeldu, võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed, et vabastada tarbija kõigist kohustustest nende tarnete puhul, mida ta ei ole tellinud, kusjuures tarbija vastamata jätmist ei saa käsitada nõusolekuna.

▼B*Artikkel 10***Teatavate sidevahendite kasutamise piirangud**

1. Tarnija ei saa tarbija eelneva nõusolekuta kasutada järgmisi vahendeid:
 - inimsekkumist mittevajavad automatiseeritud kõnevalimissüsteemid (automaatvalimissüsteemid),
 - faks.
2. Liikmesriigid tagavad, et individuaalsidet võimaldavaid sidevahendeid, mida ei ole nimetatud lõikes 1, võib kasutada ainult siis, kui tarbija ei ole selgesti selle vastu.

*Artikkel 11***Kohtulik ja halduslik kaitsevahend**

1. Liikmesriigid tagavad, et on olemas sobivad ja tõhusad vahendid, millega kindlustada käesoleva direktiivi täitmine tarbijate huvides.
2. Lõikes 1 nimetatud vahendite hulka kuuluvad sätted, mille kohaselt üks või mitu järgmistest siseriikliku õigusega määratud asutustest võib kooskõlas siseriikliku õigusega pöörduda kohtute või järgmiste pädevate haldusasutuste poole, et tagada käesoleva direktiivi rakendamiseks vastuvõetud siseriiklike sätete kohaldamine:
 - a) avalik-õiguslikud asutused või nende esindajad;
 - b) tarbijaorganisatsioonid, kellel on õigustatud huvi tarbijaid kaitsta;
 - c) kutseorganisatsioonid, kellel on õigustatud huvi meetmeid võtta.
3. a) Liikmesriigid võivad sätestada, et tarnija peab täitma tõendamiskohustust eelteate, kinnituskirja, tähtaegadest kinnipidamise või tarbija nõusoleku kohta.
 - b) Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et tarnijad ja sidevõrgu operaatorid lõpetavad võimaluse korral tegevuse, mis on vastuolus käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud meetmetega.
4. Liikmesriigid võivad ette näha, et käesoleva direktiivi sätete täitmist kontrollivad vabatahtlikult isereguleeruvad organisatsioonid ning et lisaks vahenditele, mis liikmesriigid peavad ette nägema, et tagada käesoleva direktiivi sätete täitmine, on võimalus pöörduda vaidluste lahendamiseks kõnealuste organisatsioonide poole.

⁽¹⁾ ELT L 149, 11.6.2005, lk 22.

Artikkel 12

Siduvus

1. Tarbija ei saa loobuda õigustest, mis ta saab käesoleva direktiivi ülevõtmisega siseriiklikesse õigusaktidesse.
2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et tarbija ei kaota käesoleva direktiiviga pakutavat kaitset sel põhjusel, et lepingu suhtes kohaldatavaks õiguseks valitakse kolmanda riigi õigus, kui leping on ühe või mitme liikmesriigi territooriumiga tihedalt seotud.

Artikkel 13

Ühenduse eeskirjad

1. Käesoleva direktiivi sätteid kohaldatakse niivõrd, kuivõrd ühenduse õigusaktides sisalduvates eeskirjades puuduvad teatavat liiki sidevahendi abil sõlmitud lepinguid täielikult hõlmavad konkreetset sätteid.
2. Kui teatavad ühenduse eeskirjad sisaldavad ainult kauba tarnimise või teenuste osutamise teatavaid aspekte hõlmavaid sätteid, kohaldatakse sidevahendi abil sõlmitud lepingute kõnealuste konkreetsete aspektide suhtes pigem kõnealuseid kui käesoleva direktiivi sätteid.

Artikkel 14

Miimumklausel

Tarbijakaitse kõrgema taseme tagamiseks võivad liikmesriigid käesoleva direktiivi reguleerimisalas kehtestada või säilitada rangemad sätted, kui need on kooskõlas asutamislepinguga. Kõnealuste sätetega võib liikmesriik vajaduse korral ning üldistes huvides keelata oma territooriumil teatavate kaupade ja teenuste, eeskätt ravimite turustamise sidevahendi abil sõlmitud lepingute alusel, võttes seejuures nõuetekohaselt arvesse asutamislepingut.

Artikkel 15

Rakendamine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt kolm aastat pärast direktiivi jõustumist. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.
2. Kui liikmesriigid lõikes 1 nimetatud normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.
3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike õigusaktide teksti.
4. Hiljemalt neli aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettekande käesoleva direktiivi rakendamise kohta, lisades vajaduse korral ettepanekud selle läbi vaatamiseks.

Artikkel 16

Tarbijate teavitamine

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et anda tarbijatele teavet siseriiklike õigusaktide kohta, millesse käesolev direktiiv üle võetakse, ning ergutavad vajaduse korral kutseorganisatsioone tarbijaid oma tegevusjuhistega tutvustama.

▼B*Artikkel 17***Kaebuste esitamise süsteem**

Komisjon uurib võimalusi luua tõhusad vahendid kaugmüügiga seotud tarbijate kaebuste lahendamiseks. Kahe aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi jõustumist esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule uurimistulemuste kohta ettekande, mis vajaduse korral sisaldab ettepanekuid.

Artikkel 18

Käesolev direktiiv jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Artikkel 19

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

▼B*I LISA***Artikli 2 lõikega 4 hõlmatud sidevahendid**

- adressaadita trükis
- adressaadiga trükis
- tüüpkiri
- tellimislehega reklaam ajakirjanduses
- kataloog
- inimsekkumisega telefoniühendus
- inimsekkumiseta telefoniühendus (automaatvalimissüsteem, audiotekst)
- raadio
- videofon (ekraaniga telefon)
- videotekstiseade (mikroarvuti ja teleekraan) klaviatuuri või puuteekraaniga
- elektronpost
- faks
- televiisor (kaugost).

▼M1
